

De zee is onrustig...

De zee is onrustig,
weerspiegelt mijn gemoed
en roert in mijn gedachten
die ik juist tot rust wil brengen.

Maar de windkracht
heeft het van me overgenomen.

Ik roep,
maar niemand
kan mij horen.

Ieder woord
over wat ik voel
drijft me verder van de kust,

waar stilte
mij misschien
had kunnen vinden.

Een geschenk van de tijd

Iedere seconde rekt zich uit
om ons de gelegenheid te geven
elk moment eeuwig te beleven.

Juist nu knelt de tijd ons
en verlangen we innig naar tijdloosheid,
alsof we,
al is het maar voor even,
de eeuwigheid
waar onze dierbare heen reist
nog even kunnen uitstellen.

Maar tijd laat zich niet vangen.

Dromen die wachten

Vergeten dromen
wandelen langs de wegen van verlangen,

waar ze zoeken naar herkenningspunten
van delen die ooit leefden in het licht.

En onderweg ontdekken ze,
op momenten dat ze vergeten te zoeken,

dat de droom zich zacht
en onverwacht weer aandient.

Als een fluistering van wat altijd is gebleven...